

РЕШЕНИЕ

№ 5545

гр. София, 04.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6819** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75, ал.1, т.1, вр. с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. Т. Раджаб Б.- без гражданство срещу Решение №1736/15.06.2021 година на Заместник-председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75, ал.1, т.2, във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75, ал.1, т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. Т. Раджаб Б. без гражданство.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност на обжалваното решение, като издадено в противоречие с Решение №5787/23.10.2020 година на АССГ, с което административната преписка е върната за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона. Наред с това се твърди, че решението е и незаконосъобразно, защото молбата на оспорващия не е разгледана в светлината на Конвенцията за статута на бежанците и на Директива 2011/95/ ЕС, не е събрана актуална информация за страната на произход на оспорващия, не е обсъдено представеното доказателство от страна на оспорващия, както е посочил АССГ в предходното отменително решение. Иска се обявяване нищожността на решението или отмяната му като незаконосъобразно и връщане на административната преписка за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание, оспорващият- Х. Т. Раджаб Б. редовно и своевременно

призован, се явява и в присъствието на преводач от арабски език- Д. Татуз поддържа жалбата на заявените основания. Съображения относно нищожността на решението и неговата незаконосъобразност адвокат И. развива в представената по делото писмена защита. Заявява претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата.

Ответникът по оспорването-Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СПП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор Д., който намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 18-ОК/02.07.2020 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС не е дописната последваща пета молба с рег. №УП91/19.06.2020 година на Х. Т. Раджаб Б. до производство за предоставяне на международна закрила.

С Решение № 5787/23.10.2020 година, постановено по адм. дело № 7375/2020 година по описа на АССГ е отменено Решение № 18-ОК/02.07.2020 година на Интервюиращ орган на ДАБ, върната е административната преписка на компетентния орган при ДАБ към МС за ново произнасяне по последващата молба рег. №УП-91/19.06.2020 година на Х. Т. Раджаб Б. без гражданство в производство по същество при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е влязло в сила на датата на постановяването му по аргумент от нормата на чл.85, ал.4 от ЗУБ.

Със Заповед № РД-05/803/14.12.2020 година на Председател на ДАБ са делегирани на Д. И.- Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ правомощията по чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ, с изключение на правомощието да отнема международна закрила по ч.48, ал.1, т.2, т.3, т.4 от ЗУБ.

След получаване на Решението на АССГ, на 10.11.2020 година с оспорващия е проведено интервю от интервюиращ орган при ДАБ към МС в присъствието на преводача от арабски език- М. К., в което същият посочил, че се чувства добре и е готов за интервюто, владее арабски и български език, потвърждава казаното пред длъжностните лица на ДАБ, арабин е, по религия- мюсюлманин сунит, представил е фотокопие на документ от ВКБООН в [населено място] от 18.06.2020 година, който не е представял досега относно това, че е регистриран в UNRWA, носи и в себе си оригинал на документ от Организацията за освобождение на П. „Ф.“ от 21.11.2018 година, не е женен и няма деца, всички негови роднини и близки живеят в Ивицата Газа, майка му, баща му, 5 сестри и четирима братя, които са в [населено място], по рождение са от Движение „Ф.“, баща му е от движението „Ф.“, но няма задължения към тях, симпатизант е движението „Ф.“, но не е член на същото движение, баща му е бил офицер и охрана на президента Я. А., симпатизирал е на „Ф.“, защото само добро са видели от тях, не е имал проблеми с официалните палестински власти, бил е задържан повече от четири пъти за различни периоди- за една седмица, за десет дни, бил е измъчван също, като задържанията са били от органите на „Х.“, напуснал е

легално Ивицата Газа през 2012 година първи или втори април, не се е връщал там, получавал е помощи от UNRWA, а родителите му на всеки три месеца получават помощи и ако се върне ще бъде убит от „Х.“, а от друга страна Газа не става за живеене, няма живот в Газа, няма никакви права. Не иска да се връща в Газа и иска да живее в България, веднага ще го арестуват от „Х.“, защото той е срещу тях и за да отиде в Западния бряг трябва Разрешение от Израелските власти, което те не дават и иска закрила.

На 28.01.2021 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС депозирал Становище до Председател на ДАБ към МС на РБ, с което предложил на оспорващия да бъде отказано предоставянето на международна закрила.

На 15.06.2021 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение 1736/15.06.2021 година, с което отхвърлил молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Решението е връчено на оспорващия на 21.06.2021 година, а текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от арабски език- М. К..

По делото са приложени всички събрани доказателства в хода на производствата по предоставяне на международна закрила.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №1736/15.06.2021 година на Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Заместник- председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично Председател на ДАБ е делегирал правомощията по чл.48, ал.1 от ЗУБ да издава решения за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето Д. И. заема длъжността- Заместник-председател на ДАБ към МС. Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат

делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа, на когото са делегирани правомощията.

При издаването на решението, Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ е нарушил процесуално-правните разпоредби до степен нищожност.

Вярно е, че Решението е издадено в изпълнение на отменитото решение на АССГ и е върната административната преписка за ново произнасяне по молбата на търсещия закрила от 2020 година чужденец Х. Т. Раджаб Б., като определение на понятието „чужденец“ е дадено в § 1. (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г.) от ДР на ЗУБ според която "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а "Чужденец, търсещ закрила" е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата. По аргумент от разпоредбата на параграф т. 10 от ЗУБ. (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Молба за международна закрила" е отправено искане за закрила от чужденец до Република България. От своя страна в съответствие с Директива 2013/32/ЕС „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;

в) „кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подал/о молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение, а

„бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

и) „международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила по смисъла на букви й) и к).

От събраните доказателства е установено, че след получаване на личното дело на оспорващия обаче административният орган- Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ е провел интервю с оспорващия, но не е обсъдил доказателствата, посочени в отменителното решение на АССГ- в това число, не е изследвал ситуацията в страната на произход на оспорващия, настъпилата промяна в ситуацията в страната на произход, не е обсъдил Становището на Службата на Върховния комисар на ООН за бежанците относно тълкуването и прилагането на приложението на чл.1D от Конвенцията от 1951 година и чл.12, параграф 1, буква „а“ от Квалификационната директива на ЕС, не е обсъдил актуалната обстановка в страната на произход на оспорващия, като се е позовал на неактуална Справка от 27.01.2021 година, а Решението му е издадено на дата 15.06.2021 година- почти 6 месеца след изготвяне на използваната Справка, като през месец май 2021 година напрежението между И. и Газа ескалира. Наред с това в Решението не е обсъдено това дали търсещият закрила е получавал закрила от UNRWA, дали тази закрила е прекратена по някаква причина и дали се прилага някоя от другите клаузи за изключване по чл.12, параграф 1

буква „б“ или параграф 2 и 3 от Директива 2011/95/ЕС, изобщо няма обсъждане на актуалната ситуация в страната на произход на търсеция закрила, а изводите направени в Решението на административния орган се базират на едно механично посочване на изгодни за органа факти. Наред с това в самото Решение административният орган е обсъдил само изявлението на Генералния адвокат, но не и самото решение на СЕС, каквито указания са дадени в отменителното решение на АССГ.

Напротив, в Решението има общи съждения на кого е възложена доказателствената тежест в производството пред административния орган, има посочване на факти от ситуацията в страната на произход на търсеция закрила и то по неактуална Справка към датата на издаване на решението/ която е от 27.01.2021 година.

Следва да бъде посочено, че съгласно разпоредбата на чл.177,ал.2 АПК актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. Повторно издаденият акт със същото съдържание като отменения, не поражда правни последици. Еднакво е съдържанието, когато са разпоредени същите права и задължения на същите фактически основания. Нищожен е и актът, издаден в нарушение на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона. Административните органи са обвързани от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящия случай административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда. С решението си административният орган не е спазил дадените указания по тълкуването и прилагането на закона за конкретната бежанска история на търсеция закрила.

Всичко това води до едно незачитане на съдебното решение, което прави издаденият административен акт нищожен и непораждащ правни последици, защото влязлото в сила Решение №5787/23.10.2020 година по адм.дело № 7375/2020 година по описа на АССГ, с което е отменено Решението на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ има действие по отношение на всички / по аргумент от разпоредбата на чл.177,ал.1 от АПК и правоустановяващото действие на това съдебно решение се изразява в разпоредените права за страните по делото, изведени от установените по делото факти. Административният орган, издавайки оспореното решение без да се съобрази с влязлото в сила съдебно решение на АССГ е издал един нищожен административен акт, противоречащ на влязлото в сила съдебно решение, което предпоставя обявяването и. В този смисъл е РЕШЕНИЕ № 6 ОТ 02.01.2014 Г. ПО АДМ. Д. № 3347/2013 Г., III ОТД. НА ВАС, Решение № 8349/12.06.2013 година по адм.дело № 6707/2013 година - Четвърто отделение и редица други съдебни решения. Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда ,то личното дело следва да бъде върнато на административния орган за ново разглеждане ,при което следва да се съобрази с дадените указания с влязлото в сила съдебно Решение № 5787/23.10.2020 година ,постановено по адм.дело № 7375/2020 година по описа на АССГ и при издаване на решението да обсъжда ситуацията в страна на произход въз основа на актуална справка за ситуацията в страната на произход към датата на издаване на решението.

С оглед изхода на спора, претенцията на адвокат И. за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38,ал.2 от Закона за адвокатурата е основателна и

следва да бъде уважено. От приложения Договор за правна защита и съдействие е видно, че адвокат И. е предоставила безплатна правна помощ на оспорващия на основание чл.38 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл.35 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие в производства по Закона за убежището и бежанците минималното възнаграждение е 400 лева и в този размер следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение.

Съдебните разноси са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноси. Отговорността за разноси по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разностите е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основании ечл.177,ал.2 АПК,
Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение №1736/15.06.2021 година на Заместник-председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. Т. Раджаб Б. без гражданство.

ВРЪЩА ЛИЧНОТО ДЕЛО НА Х. Т. РАДЖАБ Б.- БЕЗ ГРАЖДАНСТВО НА ЗАМЕСТИК- ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА С ВЛЯЗЛО В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №5787/23.10.2020 година по адм.дело № 7375/2020 година по описа на АССГ.

ОСЪЖДА ЗАМЕСТИК- ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ КЪМ МС НА РБ ДА ЗАПЛАТИ НА АДВОКАТ В. И. СУМАТА ОТ 400 ЛЕВА- АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ПО РЕДА НА ЧЛ.38, АЛ. 2 ОТ ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДАБ КЪМ МС НА РБ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ:

